

بررسی و تحلیل کیفیت عافیت بخشی آموزه‌های دین (مطالعه موردی دعای ۲۳ صحیفه سجادیه)

محمدجواد توکلی خانیکی^۱، نرجس سالاری^۲، علی سالاری^۳

^۱ عضو هیئت علمی دانشکده تربیت مدرس قرآن مشهد

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم قرآن مجید دانشکده تربیت مدرس قرآن مشهد (نویسنده مسئول)

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور بیرجند

چکیده

دین از عوامل مهم تأثیرگذار در عافیت و سلامتی است. انسان دین‌دار خود را تحت حمایت و لطف همه‌جانبه خداوند می‌بیند. لذا احساس اطمینان و آرامش و لذت معنوی عمیقی به وی دست می‌دهد؛ بسیاری از بیماری‌های روانی و حتی مشکلات جسمی در اثر عدم معنویت است. این دو مهم زندگی را تهدید کرده و سبک آن را دچار تغییراتی می‌کند. این پژوهش باهدف بررسی و تحلیل کیفیت بخشی آموزه‌های دین بر اساس دعای ۲۳ صحیفه سجادیه به روش توصیفی-تحلیلی سامان یافته است. نتیجه این‌که: قلمرو دین و آموزه‌های آن سراسر حیات فردی و اجتماعی و دنیوی و اخروی بشر را دربرمی‌گیرد. دین‌داری به عافیت جسمی بیشتری می‌انجامد و سلامت جسم برای فراهم آوردن انواع کمالات روحی و فکری مؤثر است و فرد را از آسیب‌پذیری در برابر برخی بیماری‌ها مصون می‌دارد و از این طریق در حفظ عافیت جسمانی مشارکت می‌کند. پیروی از آموزه‌های دین موجب تکامل انسان می‌گردد و عمل به دستورات آن ضامن عافیت و سلامتی است. دین و آموزه‌های آن با باورهایی که در مردم ایجاد می‌کند سبب آرامش انسان شده و در روند عملکرد سیستم ایمنی بدن بسیار مؤثر است، انسان معتقد به آموزه‌های دینی بیشتر قادر به تحمل درد است و امید به زندگی و تلاش در او بیشتر است؛ و دین و معنویت از طریق ایجاد یک نظام گری مناسب و ایده آل زمینه را برای آرامش روان فراهم می‌سازد. همچنین دین‌داری و معنویت در سطح فردی، خشنودی و رضایت از زندگی را به دنبال دارد.

واژه‌های کلیدی: عافیت، دین، ذکر، توکل، صحیفه سجادیه